

ת"פ 9265/12/17 - מדינת ישראל נגד ב ד - בעצמו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 9265-12-17 מדינת ישראל נ' ד

בפני
כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שירלי ברזילי ועו"ד קורל בר
המאשימה
נגד
ב ד - בעצמו
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד גיל גבאי

גזר - דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 25.4.18, הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, במספר אישומים כדלקמן:

- באישום הראשון הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ובעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

לפי האישום הראשון, בבוקר יום 15.5.17, המתלוננת, אמו של הנאשם, ביקשה לנתק לנאשם את קו הטלפון הנייד שמימנה. הנאשם התנגד והחל לקלל את המתלוננת, דחף אותה על הספה בסלון וניסה לקחת ממנה את הטלפון. המתלוננת התנגדה והנאשם עיקם את ידה. בהמשך הגיע בן זוגה של המתלוננת, המתלון, חיבק את הנאשם מאחור והזיזו מהמתלוננת. בתגובה, החל הנאשם לקלל את המתלון ואמר לו "אני ארצח אותך יום אחד". לאחר שהמתלון ביקש מהנאשם לעזוב את הבית, הרים הנאשם מספר כיסאות מברזל וזרק אותם לעבר המתלון. בהמשך לכך, הלך הנאשם למטבח ונטל סכין מטבח. בתגובה, המתלון תפס כיסא ובעזרתו הצמיד את הנאשם לקיר. המתלוננת ביקשה מהנאשם להניח את הסכין, אולם הלה סירב. בהמשך, זרק הנאשם את הסכין לרצפה והמתלון הניח את הכיסא. הנאשם גם בעט במתלון, ובתגובה, המתלון אחז בנאשם והוציאו מהבית. כתוצאה ממעשי הנאשם, סבל המתלון מכאבים ברגליו והמתלוננת סבלה מכאבים בידה.

- באישום השני הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

לפי האישום השני, בערב יום 4.8.17, אמר המתלון לנאשם כי עליו לצאת לעבוד ולהפסיק לצרוך סמים, ואחרת יהא עליו לעזוב את הבית. בתגובה, נטל הנאשם סכין מטבח ואמר כי ברצונו להתאבד. באותה העת אחיו למחצה של הנאשם שהה בבית והחל לבכות. אמו של הנאשם ביקשה כי יניח את הסכין והוא עשה

כדבריה. בהמשך, אמר המתלון לנאשם כי הוא אוסף את בגדיו וכי הוא הולך לאביו. בתגובה לכך, נטל הנאשם מחליק שיער של המתלוננת וניסה לקפוץ מהמרפסת ולפגוע בעצמו תוך שימוש בכבל המחליק. המתלון יצא אחר הנאשם, חיבק אותו ומשך אותו פנימה. בהמשך, הנאשם לקח צנרת מברזל והיכה באמצעותה את המתלון בפיו, ובתגובה, המתלון אחז בנאשם והוציאו מהבית. לאחר מכן, החל הנאשם לדפוק בחוזקה על דלת הבית, ובהמשך, עלה לגג בטון בכניסה של הבניין ואמר כי הוא הולך להתאבד. המתלוננים התקשרו למשטרה, והשוטרים שהגיעו למקום, הורידו את הנאשם מהגג. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלון נפוחות פנימיות ודימום מתחת לשפתיים התחתונות.

- באישום הרביעי הנאשם הורשע בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

לפי האישום הרביעי, ביום 12.8.17 הגיע הנאשם לביתו כשהוא תחת השפעת אלכוהול. הנאשם ביקש להיכנס לחדר של אחיו למחצה, המתלון סירב, ובתגובה אמר לו הנאשם "**בוא אני אראה לך, מי אתה בכלל, יא חתיכת זין**". המתלון ביקש מהנאשם להתקלח ולצאת מהבית, ולאחר שהתקלח, נכנס לסלון והחל לקלל את המתלון באומרו כי "**יחורר אותו**". חברו של הנאשם הוציא אותו מהבית. בהמשך, חזר הנאשם לבית והחל לדפוק בחוזקה ולבעוט בדלת. בתגובה, אמרה אחותו למחצה כי אמו והמתלון לא מסכימים שיחזור, ואמו הוסיפה כי אם לא ילך, יזמינו משטרה. הנאשם עזב את המקום.

2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית, אולם הוסכם כי הנאשם יישלח לשירות מבחן לעריכת תסקיר בעניינו.

תסקירי שירות מבחן

3. שירות מבחן, בתסקירו מיום 3.7.18, ציין כי הנאשם בן 21, מתגורר בבית אמו ובן זוגה ביבנה. עוד ציין, כי בעת כתיבת התסקיר, מבצע הנאשם עבודות שירות בת"פ 34520-03-16. שירות המבחן הוסיף, כי הנאשם בעל השכלה של 10 שנות לימוד, ואובחן כסובל מהפרעת קשב וריכוז. הנאשם השתלב בעבודות מזדמנות ובשנה האחרונה עוסק באילוף כלבים באופן עצמאי. הורי הנאשם התגרשו טרם לידתו, לנאשם אין קשר עם אביו, והוא חווה כאב רב וטלטלה רגשית ממערכת יחסים זו. אמו של הנאשם סובלת מבעיות רפואיות ונפשיות, נמצאת בזוגיות עם המתלון מאז היות הנאשם בן שנתיים. משירות המבחן לנוער נמסר, כי מדובר במערכת משפחתית מורכבת, והמשפחה מוכרת לשירותי הרווחה, בשל מצב כלכלי דחוק וקושי בתפקוד הורי. כן התייחס שירות המבחן לכך, שעוד כנער הנאשם נקט באלימות כלפי המתלוננים והוצאו נגדו צווי הרחקה. הנאשם החל להסתבך בפלילים בגיל 15 ולחובתו הרשעות בתחום האלימות והסמים. הנאשם הורשע לאחרונה בחודש אוקטובר 2017, ונדון לעבודות שירות וצו מבחן. שירות המבחן לא התרשם מבעייתיות בתחום ההתמכרויות, וציין כי בבדיקות שטן שערך הנאשם, לא נמצאו שרידי סם.

עוד התייחס שירות המבחן לכך, כי הנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מכיר באחריותו להתנהגותו הפוגענית ובנזק שגרם. עוד בבסיס העבירות, מערכת יחסים טעונה ומורכבת עם בן זוגה של אמו. שירות המבחן הוסיף וציין, כי שני האירועים האחרונים התרחשו בעת שהקבוצה הטיפולית בה נוטל הנאשם חלק יצאה לפגרה והנאשם התקשה לשתף אחרים במצוקה הרגשית שחש.

המתלוננת, אמו של הנאשם דיווחה, כי היא חסרת כלים להתנהלות מול הנאשם ושוקלת פנייה חוזרת לגורמי

הרווחה. המתלונן תיאר מאבקי כוח תמידיים בינו לבין הנאשם ומסר כי פנה לגורמי אכיפת החוק על מנת להרתיע את הנאשם. עוד ציין המתלונן, כי בחצי השנה האחרונה חל שינוי בהתנהלות הנאשם, הנאשם ממוקד בביצוע עבודות השירות ובעבודתו כמאלף כלבים, התנהלותו בבית שקטה ורגועה.

שירות המבחן הוסיף, כי הנאשם משולב בהליך טיפולי מיום 27.2.17, מגיע בקביעות לקבוצה ועומד בכלליה. כיום, הנאשם מודע לבחירותיו הבעייתיות, למצבי סיכון ולדפוסי תגובתו האימפולסיביים במצבי תסכול ולחץ.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מתמודד מגיל צעיר עם תחושות פגיעות, נטישה, דחייה ודימוי עצמי ירוד, והוא מתקשה לנתב את כוחותיו ומשאביו לבניית איכות חיים טובה, נפרדת, עצמאית ומתפקדת. עם זאת, במהלך הטיפול, החל הנאשם לפתח תובנה לצורך בעריכת שינוי בחייו. עוד התרשם שירות המבחן מעייפות הנאשם בכל הקשור להסתבכותו בפלילים. כיום הנאשם מבטא שאיפות מקדמות להמשך חייו, מעוניין לפתח נפרדות ממשפחתו ולהתנהל באופן בוגר. כן הביע הנאשם נכונות לשתף פעולה עם שירות המבחן לאחר סיום השתתפותו בקבוצה באוגוסט 2018. מכאן המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה.

4. בתסקיר משלים של שירות מבחן מיום 5.9.18, הוסיף שירות המבחן, כי לאחר סיום תקופת הטיפול, הנאשם מכיר בדפוסיו האימפולסיביים והתוקפניים ובקושי שלו לרסן את עצמו במצבי לחץ ותסכול. עם זאת, להערכת שירות המבחן יש מקום להמשיך טיפול במסגרת צו מבחן למשך שנה. שירות המבחן ציין, כי הנאשם מצוי לקראת סיום תקופה של עבודות שירות, ומכאן כי אין מקום להטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור, על מנת שלא להכביד עליו להמשיך בשינוי אורחות חייו.

עדות המתלוננת

5. המתלוננת העידה מטעמו של הנאשם וציינה, כי חל שינוי בנאשם, ויש ליתן לו הזדמנות לשקם את חייו. כן הוסיפה, כי הטלת מאסר בפועל תגדע את תהליך השיקום.

טענות הצדדים

6. באת כוח התביעה טענה שכתוצאה מביצוע העבירות נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שמירת שלמות גופם של המתלוננים וביטחונם. לטענתה, מידת הפגיעה בערכים כתוצאה מביצוע העבירה מושא האישום הראשון היא גבוהה, כתוצאה מביצוע העבירה מושא האישום השני היא בינונית, וכתוצאה מביצוע העבירה מושא האישום הרביעי היא גבוהה.

7. עוד טענה באת כוח התביעה, כי לפי מדיניות הענישה ונסיבות ביצוע העבירות, מתחמי העונש ההולם הם כדלקמן: המתחם ההולם את העבירות מושא האישום הראשון, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים; המתחם ההולם את העבירה מושא האישום השני, נע בין מאסר לתקופה של שישה חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים; מתחם העונש ההולם את העבירה מושא האישום הרביעי, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים.

8. עוד הוסיפה וציינה באת כוח התביעה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם בן

21, הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו; נסיבות חייו של הנאשם לא פשוטות, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן; בבדיקות שתן שנערכו לנאשם לא נמצאו שרידי סם; כן עולה מהתסקיר, כי הנאשם נוטל אחריות, בוש במעשיו ומכיר בנזק שגרם; לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות בעבירות של אלימות, סמים ועבירות נגד שוטרים. על הנאשם הוטל לאחרונה מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות; בהליך הפלילי לא היה כדי להרתיע את הנאשם, והוא ביצע את העבירות מושא כתב האישום בעת שהיה בהליך של טיפול; נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי למשך 3 חודשים מת"פ 35809-11-15.

9. מכאן טענה באת כוח התביעה, כי המלצת שירות המבחן מקלה מדי ואינה מתאימה לנסיבות העניין.
10. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. כן עתרה להפעיל המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 10 חודשים, לצד הענישה הנלווית לו עתרה.
11. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: העבירות בוצעו על רקע מערכת יחסים משפחתית מורכבת, קשר רופף עם אביו ועם המתלונן. מכתב האישום עולה, כי מדובר בהתנהגות שנובעת מחוסר אונים וזעקה לעזרה. בסוף כל אחד מהאירועים, הוצא הנאשם מהבית ולא התאפשר לו לחזור הביתה. בכל אחד מהאירועים, חש הנאשם כנטע זר בתוך ביתו.
12. מכאן, טען בא כוח הנאשם כי מתחם העונש ההולם את כל העבירות יחדיו, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.
13. לטענתו, יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם, ומשיקולי שיקום אף לחרוג לקולא מהמתחם, וזאת לאור הנסיבות הבאות: הנאשם הודה ולקח אחריות מלאה על מעשיו; הנאשם מביע בוושה על העובדה שפגע באמו, בבן זוגה וכן התייחס לאחיו שנכח באירוע; האירועים היו ידועים לבית המשפט זה בעת הטלת גזר הדין בתיק הקודם, והם התרחשו בעת הפסקה בתהליך הטיפול; מתסקיר שירות מבחן עולה, כי הנאשם נמצא בהליך טיפולי אינטנסיבי, נרתם לתהליך ועבר הליך שיקום משמעותי; בתקופה האחרונה שורר שקט בבית והמתלוננים מבקשים לתת לנאשם הזדמנות.
14. מכאן, טען כי לאור האופק השיקומי, יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל עליו צו מבחן בלבד.
15. לאחר קבלת חוות דעת הממונה הוסיף בא כוח הנאשם, כי לאור נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם והקושי לבצע עבודות שירות, לא נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות. מכאן, כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן.

דין והכרעה

האם מדובר באירוע אחד או יותר?

16. לפי מבחן הקשר ההדוק, יקבע מתחם ענישה אחד לכל העבירות שהן חלק מתכנית עבריינית אחת. בהחלטה אם מדובר בתכנית עבריינית אחת יתחשב בית המשפט, בין היתר, בקיומו של תכנון משותף,

שיטתיות בביצוע העבירות, סמיכות זמנים ומקום, וקשר בין העבירות (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (3.9.15)).

17. בהחלט מבחן הקשר ההדוק על נסיבות כתב האישום המתוקן עולה כי האישום הראשון מהווה אירוע אחד, ואילו האישום השני והרביעי מהווים יחדיו אירוע אחד, וזאת מהטעמים הבאים: סמיכות זמנים - האישום הראשון עניינו באירוע מיום 15.5.17, ואילו האישומים השני והרביעי עניינם באירועים, שאירעו כשלושה חודשים לאחר מכן, בסמוך זה לזה, ביום 4.8.17 וביום 12.8.17; זהות המתלוננים - האישום הראשון עניינו בעבירות שביצע הנאשם הן כלפי המתלונן והן כלפי המתלוננת, ואילו האישומים השני והרביעי עניינם בעבירות שביצע הנאשם כלפי המתלונן בלבד.

18. מכאן, כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין העבירות מושא האישום הראשון ומתחם עונש שני בגין העבירות מושא האישום השני והרביעי.

קביעת מתחם העונש ההולם

19. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי שנפגע** מביצוע העבירה, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.

20. הנאשם פגע בערכים חברתיים של הגנה על בטחונו ושלומו של אדם, לצד הגנה על האוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים.

21. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות היא בינונית - גבוהה. באירוע מושא האישום הראשון, דחף הנאשם את המתלוננת, עיקם את ידה, זרק כיסאות מברזל לעבר המתלונן ואיים עליו כי ירצח אותו. במהלך האירוע, גם נטל הנאשם סכין מטבח. באירוע מושא האישום השני, איים הנאשם מספר פעמים בהתאבדות, לקח צינור מברזל והכה באמצעותו של המתלונן. באירוע מושא האישום הרביעי, קילל הנאשם את המתלונן ואמר כי "יחורר אותו". כל האירועים בוצעו על רקע מערכת יחסים טעונה ומורכבת של הנאשם עם בן זוגה של אמו, ותחושות מצוקה ותסכול שחווה הנאשם, עד כדי איומים בהתאבדות.

22. מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת ביחס לעבירות של תקיפה ואיומים, בנסיבות דומות, נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו למשל: ת"פ (ק"ג) 48859-04-15 **מדינת ישראל נ' אילשייב** (10.7.16); ת"פ (ק"ג) 17519-11-15 **מדינת ישראל נ' דויד** (16.6.16); ת"פ (ב"ש) 37846-11-15 **מדינת ישראל נ' אלטלאקה** (24.5.16); ת"פ (ב"ש) 60562-01-16 **מדינת ישראל נ' רחמים** (18.4.16); ת"פ (ב"ש) 55565-06-15 **מדינת ישראל נ' אלטראבין** (23.11.15); ת"פ (ב"ש) 25848-05-14 **מדינת ישראל נ' צירולין** (17.11.14); ת"פ (פ"ת) 60554-09-14 **מדינת ישראל נ' הולו** (9.11.14); ת"פ (י-ם) 15079-11-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (25.2.14)).

23. מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת ביחס לעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 14 חודשים (ראו למשל: רע"פ 1220/17 **קוראל נ' מדינת ישראל** (29.4.18); רע"פ 10017/17 **מתן נ' מדינת ישראל** (23.1.18); ע"פ (מרכז) 16160-10-11 **טבצניק מ'**

מדינת ישראל (25.12.11); ת"פ (ת"א) 9452-07-14 **מדינת ישראל נ' אל** (31.7.16); ת"פ (ת"א) 52497-10-13 **מדינת ישראל נ' לוי** (16.2.16); ת"פ (אי') 48569-03-13 **מדינת ישראל נ' גדימוב** (11.6.14); ת"פ (ק"ג) 49486-03-10 **מדינת ישראל נ' ביטון** (10.12.13).

24. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום הראשון, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית, ומתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום השני והרביעי יחדיו, נע בין מאסר קצר ובין מאסר לתקופה של 14 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

25. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לחובתו של הנאשם עומד בעיקר עברו הפלילי, הכולל הרשעות קודמות בעבירות של אלימות, סמים ועבירות נגד שוטרים; הנאשם ביצע את העבירות מושא תיק זה בעת שנטל חלק בטיפול בתיק אחר; נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי;

לזכותו של הנאשם עומד גילו צעיר, הודאה ונטילת אחריות על מעשיו. הנאשם הביע בוושה על הפגיעה באמו ובן זוגה ומכיר בנזק שגרם להם; המתלוננים דיווחו כי בתקופה האחרונה, ישנה אווירה רגועה בבית, הנאשם מבצע עבודות השירות ועובד באילוף כלבים. המתלוננת אף ביקשה להעניק לנאשם הזדמנות נוספת ולא לפגוע בהליך השיקום של הנאשם; מתסקיר שירות המבחן עולה, כי לא נמצאו שרידי סם בבדיקות שתן שנערכו לנאשם; עוד עולה מתסקיר שירות המבחן, כי לנאשם נסיבות חיים מורכבות, וכי לא זכה לתמיכה משפחתית ראויה. שירות המבחן התרשם, כי לאחר תקופת טיפול אינטנסיבית, הנאשם מכיר באחריותו ובנזקים שגרם, מכיר בדפוסי האימפולסיביים והתוקפניים ובקושי שלו לרסן את עצמו במצבי לחץ ותסכול. בה בעת, העריך שירות המבחן, כי התנהלות הנאשם במערכת המשפחתית עדיין דורשים עיבוד ובחינה מעמיקה וכי הנאשם עודנו זקוק לטיפול. מכאן המליץ שירות המבחן, להטיל על הנאשם צו מבחן בלבד.

26. באיזון בין הנסיבות, יש להטיל על הנאשם עונש שהוא מעט מתחת למחצית של כל אחד ואחד ממתחמי העונש ההולם. על הנאשם יוטל עונש כולל בגין מכלול האישומים, שיש בו כדי לבטא את מכלול העבירות ואת היחס ביניהן והוא כולל מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי. בשל עברו הפלילי של הנאשם, המאסר על תנאי התלוי ועומד, והעובדה כי הליך השיקום עודנו בעיצומו, לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם.

27. מהטעמים שפורטו, גם לא מצאתי מקום להאריך המאסר על תנאי מת"פ 35809-11-15 לתקופה של שלושה חודשים, אלא להפעילו, בחופף למאסר המוטל.

28. תחילה ציין הממונה על עבודות שירות, בחוות דעתו מיום 25.10.18, כי לא נמצא לנאשם מקום להשמה בעבודות שירות לאור סירובו לעבוד בשעות הנדרשות באופן קבוע ורצוף. הממונה הוסיף, כי התנהגותו ותפקודו של הנאשם בעבודות השירות שמבצע כעת בתיק אחר, הינם שליליים, והדבר בא לידי ביטוי בהיעדרויות רבות מעבודות השירות. הנאשם אף ציין בפני הממונה כי הוא מעדיף שיוטל עליו מאסר בפועל.

29. לאחר שהתבקש הממונה לשוב ולבחון חוות דעתו, בין היתר לאור טענת הנאשם כי נעדר מעבודות השירות בשל צו המבחן שהטיל עליו בית המשפט, הוסיף הממונה, בחוות דעת נוספת מיום 2.12.18, כי הנאשם נכון לבצע עבודות שירות וכי הממונה מצאו מתאים לביצוע עבודות שירות.

30. בנסיבות אלו, יש להטיל על הנאשם מאסר נוסף בדרך של עבודות שירות, להפעיל המאסר על תנאי התלוי ועומד בחופף, ולצד זאת, גם להטיל עליו מאסר על תנאי. לאור קיומו של משק בית משותף, לא מצאתי מקום לחייב את הנאשם בתשלום פיצויים למתלוננים.

סוף דבר

31. לפיכך, אני גוזרת על נאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 2.12.18. את עבודות השירות יחל הנאשם ביום 13.1.19. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל או להפקעת עבודות השירות וגזירת דינו מחדש;

ב. יופעל מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים מת"פ 35809-11-15, בחופף למאסר המוטל בתיק זה, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, והתנאי שלא יעבור כל עבירת אלימות, במשך 3 שנים מהיום;

ד. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. רשמתי לפניי נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר דינו וגזירת דינו מחדש.

גזר הדין יומצא לממונה על עבודות שירות וכן לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' טבת תשע"ט, 12 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.